

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐÀ

QUYỀN 33

Phẩm 7: DẠY BẢO TRAO TRUYỀN (23)

—Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện nơi mười lực của Phật chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mười tám pháp Phật bất cộng chẳng phải là Đại Bồ-tát?

—Bạch Thế Tôn, như hữu nguyện, vô nguyện nơi mười lực của Phật; hoặc hữu nguyện, vô nguyện của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mười tám pháp Phật bất cộng, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu nguyện, vô nguyện nơi mươi lực của Phật và cái danh hữu nguyện, vô nguyện của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mười tám pháp Phật bất cộng! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện nơi mươi lực của Phật là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mười tám pháp Phật bất cộng là Đại Bồ-tát.

—Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh nơi mươi lực của Phật chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mười tám pháp Phật bất cộng chẳng phải là Đại Bồ-tát?

—Bạch Thế Tôn, như tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh nơi mươi lực của Phật; hoặc tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mười tám pháp Phật bất cộng, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh nơi mươi lực của Phật và cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mười tám pháp Phật bất cộng! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh nơi mươi lực của Phật là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mười tám pháp Phật bất cộng là Đại Bồ-tát.

—Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa nơi mươi lực của Phật chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mười tám pháp Phật bất cộng chẳng phải là Đại Bồ-tát?

—Bạch Thế Tôn, như xa lìa, chẳng xa lìa nơi mươi lực của Phật; hoặc xa lìa, chẳng xa lìa của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mười tám pháp Phật bất cộng, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh xa lìa, chẳng xa lìa nơi mươi lực của Phật và cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mười tám pháp Phật bất cộng! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa nơi mươi lực của Phật là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mười tám pháp Phật bất cộng là Đại Bồ-tát.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TANG KINH

– Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi nơi mươi lực của Phật chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng chẳng phải là Đại Bồ-tát?

– Bạch Thế Tôn, như hữu vi, vô vi nơi mươi lực của Phật; hoặc hữu vi, vô vi của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng, rốt cuộc không thể được, vì tính của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu vi, vô vi nơi mươi lực của Phật và cái danh hữu vi, vô vi của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi nơi mươi lực của Phật là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng là Đại Bồ-tát.

– Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu nơi mươi lực của Phật chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng chẳng phải là Đại Bồ-tát?

– Bạch Thế Tôn, như hữu lậu, vô lậu nơi mươi lực của Phật; hoặc hữu lậu, vô lậu của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng, rốt cuộc không thể được, vì tính của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu lậu, vô lậu nơi mươi lực của Phật và cái danh hữu lậu, vô lậu của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu nơi mươi lực của Phật là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng là Đại Bồ-tát.

– Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh sinh, hoặc diệt nơi mươi lực của Phật chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng chẳng phải là Đại Bồ-tát?

– Bạch Thế Tôn, như sinh, diệt nơi mươi lực của Phật; hoặc sinh, diệt của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng, rốt cuộc không thể được, vì tính của chúng chẳng có, huống chi có cái danh sinh, diệt nơi mươi lực của Phật và cái danh sinh, diệt của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh sinh, hoặc diệt nơi mươi lực của Phật là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng là Đại Bồ-tát.

– Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện nơi mươi lực của Phật chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng chẳng phải là Đại Bồ-tát?

– Bạch Thế Tôn, như thiện, chẳng phải thiện nơi mươi lực của Phật; hoặc thiện, chẳng phải thiện của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng, rốt cuộc không thể được, vì tính của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thiện, chẳng phải thiện nơi mươi lực của Phật và cái danh thiện, chẳng phải thiện của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TANG KINH

nơi mươi lực của Phật là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng là Đại Bồ-tát.

—Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội nơi mươi lực của Phật chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng chẳng phải là Đại Bồ-tát?

—Bạch Thế Tôn, như hữu tội, vô tội nơi mươi lực của Phật; hoặc hữu tội, vô tội của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu tội, vô tội nơi mươi lực của Phật và cái danh hữu tội, vô tội của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội nơi mươi lực của Phật là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng là Đại Bồ-tát.

—Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu phiền não, vô phiền não nơi mươi lực của Phật chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng chẳng phải là Đại Bồ-tát?

—Bạch Thế Tôn, như hữu phiền não, vô phiền não nơi mươi lực của Phật; hoặc hữu phiền não, vô phiền não của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu phiền não, vô phiền não nơi mươi lực của Phật và cái danh hữu phiền não, vô phiền não của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não nơi mươi lực của Phật là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng là Đại Bồ-tát.

—Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian nơi mươi lực của Phật chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng chẳng phải là Đại Bồ-tát?

—Bạch Thế Tôn, như thế gian, hoặc xuất thế gian nơi mươi lực của Phật; hoặc thế gian, hoặc xuất thế gian của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thế gian, xuất thế gian nơi mươi lực của Phật và cái danh thế gian, xuất thế gian của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian nơi mươi lực của Phật là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng là Đại Bồ-tát.

—Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tạp nhiêm, hoặc thanh tịnh nơi mươi lực của Phật chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiêm, hoặc thanh tịnh của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tạp nihilm, thanh tịnh nơi mươi lực của Phật; hoặc tạp nihilm, thanh tịnh của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tạp nihilm, thanh tịnh nơi mươi lực của Phật và cái danh tạp nihilm, thanh tịnh của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tạp nihilm, hoặc thanh tịnh nơi mươi lực của Phật là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nihilm, hoặc thanh tịnh của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn nơi mươi lực của Phật chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn nơi mươi lực của Phật; hoặc thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn nơi mươi lực của Phật và cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn nơi mươi lực của Phật là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ở trong, ngoài, hoặc ở cả trong ngoài nơi mươi lực của Phật chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ở trong, ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ở trong, ngoài, ở cả trong ngoài nơi mươi lực của Phật; hoặc ở trong, ngoài, ở cả trong ngoài của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh ở trong, ngoài, ở cả trong ngoài nơi mươi lực của Phật và cái danh ở trong, ngoài, ở cả trong ngoài của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ở trong, ngoài, hoặc ở cả trong ngoài nơi mươi lực của Phật là Đại Bồ-tát; chính cái danh ở trong, ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được nơi mươi lực của Phật chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái đạt được, chẳng đạt được của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như đạt được, chẳng đạt được nơi mươi lực của Phật; hoặc đạt được, chẳng đạt được của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh đạt được, chẳng đạt được nơi mươi lực của Phật và cái danh đạt được, chẳng đạt được của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mươi tám pháp Phật bất cộng! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được nơi mươi lực của Phật là Đại Bồ-tát; chính cái danh đạt được, chẳng đạt

được của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mười tám pháp Phật bất cộng là Đại Bồ-tát.

–Lại nữa Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh của đại Từ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

Cụ thọ Thiện Hiện đáp:

–Bạch Thế Tôn, như đại Từ, hoặc đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh của đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh của đại Từ là Đại Bồ-tát; chính cái danh của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thường, vô thường của đại Từ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thường, vô thường của đại Từ; hoặc thường, vô thường của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thường, vô thường của đại Từ và cái danh thường, vô thường của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thường, vô thường của đại Từ là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh lạc hoặc khổ của đại Từ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như lạc, hoặc khổ của đại Từ; hoặc lạc, hoặc khổ của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh lạc, khổ của đại Từ và cái danh lạc, khổ của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh lạc hoặc khổ của đại Từ là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của đại Từ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ngã, vô ngã của đại Từ; hoặc ngã, vô ngã của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh ngã, vô ngã của đại Từ và cái danh ngã, vô ngã của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của đại Từ là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của đại Từ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịnh, bất tịnh của đại Từ; hoặc tịnh, bất tịnh của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tịnh, bất tịnh của đại Từ và cái danh tịnh, bất tịnh của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của đại Từ là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh không, hoặc bất không của đại Từ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của

đại Bi, đại Hỷ, đại Xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như không, bất không của đại Từ; hoặc không, bất không của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh không, bất không của đại Từ và cái danh không, bất không của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh không, hoặc bất không của đại Từ là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của đại Từ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tướng, vô tướng của đại Từ; hoặc hữu tướng, vô tướng của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu tướng, vô tướng của đại Từ và cái danh hữu tướng, vô tướng của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của đại Từ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu nguyên, hoặc vô nguyên của đại Từ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyên, hoặc vô nguyên của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu nguyên, vô nguyên của đại Từ; hoặc hữu nguyên, vô nguyên của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu nguyên, vô nguyên của đại Từ và cái danh hữu nguyên, vô nguyên của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu nguyên, hoặc vô nguyên của đại Từ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyên, hoặc vô nguyên của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của đại Từ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của đại Từ; hoặc tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của đại Từ và cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của đại Từ là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của đại Từ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như xa lìa, chẳng xa lìa của đại Từ; hoặc xa lìa, chẳng xa lìa của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của đại Từ và cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của đại Từ là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của đại Từ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của đại Bi, đại Hỷ,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TANG KINH

đại Xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu vi, vô vi của đại Từ; hoặc hữu vi, vô vi của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu vi, vô vi của đại Từ và cái danh hữu vi, vô vi của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của đại Từ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của đại Từ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu lậu, vô lậu của đại Từ; hoặc hữu lậu, vô lậu của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu lậu, vô lậu của đại Từ và cái danh hữu lậu, vô lậu của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của đại Từ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của đại Từ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như sinh, diệt của đại Từ; hoặc sinh, diệt của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh sinh, diệt của đại Từ và cái danh sinh, diệt của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của đại Từ là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của đại Từ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thiện, chẳng phải thiện của đại Từ; hoặc thiện, chẳng phải thiện của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thiện, chẳng phải thiện của đại Từ và cái danh thiện, chẳng phải thiện của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của đại Từ là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của đại Từ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tội, vô tội của đại Từ; hoặc hữu tội, vô tội của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu tội, vô tội của đại Từ và cái danh hữu tội, vô tội của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của đại Từ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu phiền não, vô phiền não của đại Từ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu phiền não, vô phiền não của đại Từ; hoặc hữu phiền não,

vô phiền não của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu phiền não, vô phiền não của đại Từ và cái danh hữu phiền não, vô phiền não của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của đại Từ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả là Đại Bồ-tát.

– Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của đại Từ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

– Bạch Thế Tôn, như thế gian, hoặc xuất thế gian của đại Từ; hoặc thế gian, hoặc xuất thế gian của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thế gian, xuất thế gian của đại Từ và cái danh thế gian, xuất thế gian của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của đại Từ là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả là Đại Bồ-tát.

– Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tạp nhiêm, hoặc thanh tịnh của đại Từ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiêm, hoặc thanh tịnh của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

– Bạch Thế Tôn, như tạp nhiêm, thanh tịnh của đại Từ; hoặc tạp nhiêm, thanh tịnh của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tạp nhiêm, thanh tịnh của sắc xứ và cái danh tạp nhiêm, thanh tịnh của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tạp nhiêm, hoặc thanh tịnh của đại Từ là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiêm, hoặc thanh tịnh của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả là Đại Bồ-tát.

– Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của đại Từ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

– Bạch Thế Tôn, như thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của đại Từ; hoặc thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của đại Từ và cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của đại Từ là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả là Đại Bồ-tát.

– Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ở trong, ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của đại Từ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ở trong, ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

– Bạch Thế Tôn, như ở trong, ngoài, ở cả trong ngoài của đại Từ; hoặc ở trong, ngoài, ở cả trong ngoài của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh ở trong, ngoài, ở cả trong ngoài của đại Từ và cái danh ở trong, ngoài, ở cả trong ngoài của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ở trong, ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của đại Từ là Đại Bồ-tát; chính cái danh ở trong, ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả là Đại Bồ-tát.

– Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TANG KINH

đạt được của đại Từ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái đạt được, chẳng đạt được của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như đạt được, chẳng đạt được của đại Từ; hoặc đạt được, chẳng đạt được của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh đạt được, chẳng đạt được của đại Từ và cái danh đạt được, chẳng đạt được của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được của đại Từ là Đại Bồ-tát; chính cái danh đạt được, chẳng đạt được của đại Bi, đại Hỷ, đại Xả là Đại Bồ-tát.

–Lại nữa Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh của ba mươi hai tướng Đại sĩ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh của tám mươi vẻ đẹp kèm theo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

Cụ thọ Thiện Hiện đáp:

–Bạch Thế Tôn, như ba mươi hai tướng Đại sĩ, hoặc tám mươi vẻ đẹp kèm theo, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh của ba mươi hai tướng Đại sĩ và cái danh của tám mươi vẻ đẹp kèm theo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh của ba mươi hai tướng Đại sĩ là Đại Bồ-tát; chính cái danh của tám mươi vẻ đẹp kèm theo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thường, vô thường của ba mươi hai tướng Đại sĩ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của tám mươi vẻ đẹp kèm theo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thường, vô thường của ba mươi hai tướng Đại sĩ; hoặc thường, vô thường của tám mươi vẻ đẹp kèm theo, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thường, vô thường của ba mươi hai tướng Đại sĩ và cái danh thường, vô thường của tám mươi vẻ đẹp kèm theo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thường, vô thường của ba mươi hai tướng Đại sĩ là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của tám mươi vẻ đẹp kèm theo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh lạc hoặc khổ của ba mươi hai tướng Đại sĩ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của tám mươi vẻ đẹp kèm theo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như lạc, hoặc khổ của ba mươi hai tướng Đại sĩ; hoặc lạc, hoặc khổ của tám mươi vẻ đẹp kèm theo, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh lạc, khổ của ba mươi hai tướng Đại sĩ và cái danh lạc, khổ của tám mươi vẻ đẹp kèm theo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh lạc hoặc khổ của ba mươi hai tướng Đại sĩ là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của tám mươi vẻ đẹp kèm theo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của ba mươi hai tướng Đại sĩ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của tám mươi vẻ đẹp kèm theo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ngã, vô ngã của ba mươi hai tướng Đại sĩ; hoặc ngã, vô ngã của tám mươi vẻ đẹp kèm theo, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh ngã, vô ngã của ba mươi hai tướng Đại sĩ và cái danh ngã, vô ngã của tám mươi vẻ đẹp kèm theo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của ba mươi hai tướng Đại sĩ là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của tám mươi vẻ đẹp kèm theo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của

ba mươi hai tướng Đại sĩ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của tám mươi vẻ đẹp kèm theo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịnh, bất tịnh của ba mươi hai tướng Đại sĩ; hoặc tịnh, bất tịnh của tám mươi vẻ đẹp kèm theo, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tịnh, bất tịnh của ba mươi hai tướng Đại sĩ và cái danh tịnh, bất tịnh của tám mươi vẻ đẹp kèm theo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của ba mươi hai tướng Đại sĩ là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của tám mươi vẻ đẹp kèm theo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh không, hoặc bất không của ba mươi hai tướng Đại sĩ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của tám mươi vẻ đẹp kèm theo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như không, bất không của ba mươi hai tướng Đại sĩ; hoặc không, bất không của tám mươi vẻ đẹp kèm theo, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh không, bất không của ba mươi hai tướng Đại sĩ và cái danh không, bất không của tám mươi vẻ đẹp kèm theo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh không, hoặc bất không của ba mươi hai tướng Đại sĩ là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của tám mươi vẻ đẹp kèm theo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của ba mươi hai tướng Đại sĩ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của tám mươi vẻ đẹp kèm theo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tướng, vô tướng của ba mươi hai tướng Đại sĩ; hoặc hữu tướng, vô tướng của tám mươi vẻ đẹp kèm theo, rốt cuộc hãy còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu tướng, vô tướng của ba mươi hai tướng Đại sĩ và cái danh hữu tướng, vô tướng của tám mươi vẻ đẹp kèm theo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của ba mươi hai tướng Đại sĩ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của tám mươi vẻ đẹp kèm theo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu nguyễn, hoặc vô nguyễn của ba mươi hai tướng Đại sĩ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyễn, hoặc vô nguyễn của tám mươi vẻ đẹp kèm theo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu nguyễn, vô nguyễn của ba mươi hai tướng Đại sĩ; hoặc hữu nguyễn, vô nguyễn của tám mươi vẻ đẹp kèm theo, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu nguyễn, vô nguyễn của ba mươi hai tướng Đại sĩ và cái danh hữu nguyễn, vô nguyễn của tám mươi vẻ đẹp kèm theo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu nguyễn, hoặc vô nguyễn của ba mươi hai tướng Đại sĩ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyễn, hoặc vô nguyễn của tám mươi vẻ đẹp kèm theo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của ba mươi hai tướng Đại sĩ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của tám mươi vẻ đẹp kèm theo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của ba mươi hai tướng Đại sĩ; hoặc tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của tám mươi vẻ đẹp kèm theo, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của ba mươi hai tướng Đại sĩ và cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của tám mươi vẻ đẹp kèm theo!

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TANG KINH

Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của ba mươi hai tướng Đại sĩ là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của tám mươi vẻ đẹp kèm theo là Đại Bồ-tát.

– Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của ba mươi hai tướng Đại sĩ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của tám mươi vẻ đẹp kèm theo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

– Bạch Thế Tôn, như xa lìa, chẳng xa lìa của ba mươi hai tướng Đại sĩ; hoặc xa lìa, chẳng xa lìa của tám mươi vẻ đẹp kèm theo, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của ba mươi hai tướng Đại sĩ và cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của tám mươi vẻ đẹp kèm theo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của ba mươi hai tướng Đại sĩ là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của tám mươi vẻ đẹp kèm theo là Đại Bồ-tát.

– Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của ba mươi hai tướng Đại sĩ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của tám mươi vẻ đẹp kèm theo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

– Bạch Thế Tôn, như hữu vi, vô vi của ba mươi hai tướng Đại sĩ; hoặc hữu vi, vô vi của tám mươi vẻ đẹp kèm theo, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu vi, vô vi của ba mươi hai tướng Đại sĩ và cái danh hữu vi, vô vi của tám mươi vẻ đẹp kèm theo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của ba mươi hai tướng Đại sĩ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của tám mươi vẻ đẹp kèm theo là Đại Bồ-tát.

– Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của ba mươi hai tướng Đại sĩ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của tám mươi vẻ đẹp kèm theo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

– Bạch Thế Tôn, như hữu lậu, vô lậu của ba mươi hai tướng Đại sĩ; hoặc hữu lậu, vô lậu của tám mươi vẻ đẹp kèm theo, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu lậu, vô lậu của ba mươi hai tướng Đại sĩ và cái danh hữu lậu, vô lậu của tám mươi vẻ đẹp kèm theo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của ba mươi hai tướng Đại sĩ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của tám mươi vẻ đẹp kèm theo là Đại Bồ-tát.

– Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của ba mươi hai tướng Đại sĩ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của tám mươi vẻ đẹp kèm theo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

– Bạch Thế Tôn, như sinh, diệt của ba mươi hai tướng Đại sĩ; hoặc sinh, diệt của tám mươi vẻ đẹp kèm theo, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh sinh, diệt của ba mươi hai tướng Đại sĩ và cái danh sinh, diệt của tám mươi vẻ đẹp kèm theo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của ba mươi hai tướng Đại sĩ là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của tám mươi vẻ đẹp kèm theo là Đại Bồ-tát.

– Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của ba mươi hai tướng Đại sĩ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của tám mươi vẻ đẹp kèm theo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

– Bạch Thế Tôn, như thiện, chẳng phải thiện của ba mươi hai tướng Đại sĩ; hoặc

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TANG KINH

thiện, chẳng phải thiện của tám mươi vẻ đẹp kèm theo, rốt cuộc không thể được, vì tính của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thiện, chẳng phải thiện của ba mươi hai tướng Đại sĩ và cái danh thiện, chẳng phải thiện của tám mươi vẻ đẹp kèm theo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của ba mươi hai tướng Đại sĩ là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của tám mươi vẻ đẹp kèm theo là Đại Bồ-tát.

—Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của ba mươi hai tướng Đại sĩ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của tám mươi vẻ đẹp kèm theo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

—Bạch Thế Tôn, như hữu tội, vô tội của ba mươi hai tướng Đại sĩ; hoặc hữu tội, vô tội của tám mươi vẻ đẹp kèm theo, rốt cuộc không thể được, vì tính của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu tội, vô tội của ba mươi hai tướng Đại sĩ và cái danh hữu tội, vô tội của tám mươi vẻ đẹp kèm theo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của ba mươi hai tướng Đại sĩ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của tám mươi vẻ đẹp kèm theo là Đại Bồ-tát.

